

5 „Už to mám!“ t'ukl se najednou do přemýšlivého čela. Běžel do svého domečku, kde měl staré kanape po babičce – ještě takové to se zkroucenými péry. Trošku už bylo rozedrané, jak se na něm Ája pořád houpala a poskakovala, a péra nestydatě lezla ven.

Fík jedno vytáhl a připevnil si je na levou zadní honu. Potom si dal ještě jedno na pravou zadní. Zkusil se odrazit, a šlo to výtečně. Vyskočil až do stropu – a kdyby tam strop nebyl, jistě by vyskočil ještě mnohem výš.

„Dobrý je to,“ řekl spokojeně a přimontoval si ještě dvě péra na přední nohy. „Ted' už tam snad doskočím!“

Vyběhl ven, dal si pořádný rozběh a odrazil se. Byl to pěkný skok. Přistál rovnou před trafikou a dědečkové, co si tam byli pro viržinka, se leknutím rozprchli na všechny strany. A paní trafikantka taky utekla. Na jednu stranu.

Fík chvíli přešlapoval před trafikou, a potom si řekl: „No, co se dá dělat.“

Popadl trafiku za komínek, trošku si ji nadhodil, mocně se odrazil a přistál opět doma na zahrádce, zrovna u tatínkova lehátka.

„Propánajána“ zděsil se tatínek, „cos to zas vyved! Říkal jsem abys přinesl noviny, a ne trafiku!“